

«ΤΩ ΜΕΛΟΓΡΑΦΩ ῬΩΜΑΝΩ
ΓΡΑΦΙΣ ΑΥΤΗ ΥΓΣΤΑΤΗ,
ΚΑΡΠΟΣ ΑΓΑΠΗΣ ΑΥΦΥΔΟΥΣ
ΤΗΣ ΑΡΕΤΩΝ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ»

Ποίημα

Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἀγieroθειτίσσης.

ἢς ἡ ἀκροστιχίς:

«Ἄγιε Ῥωμανέ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν»

Ἄσματογράφε Ῥωμανέ, αὐλὲ τῆς Ἐκκλησίας,
Γόνυ σοι κάμπτω τῆς ψυχῆς κράζων ἀπὸ βαθέων·
Ἴδε πενίαν τὴν ἐμὴν καὶ ῥάκη τοῦ νοός μου,
Εὐσυμπαθήτως πρόστηθι, πλουτίζων με εὐχαῖς σου.
Ῥητόρων πέλεις ἔξαρχος καὶ δόξα μελωδούντων,
Ῥῥῶδᾶς ὡς γράψας ἱεράς, πληθύν τε Κοντακίων.
Μέλη σου οὖν τὰ πάντερπνα, δι' ὧν ψυχὰς εὐφραίνεις,
Ἄνακτι οὐρανοῦ καὶ γῆς προσάγαγε θεόφρον.
Νεῦσον ταῖς παρακλήσεσι τῶν πόθῳ σε τιμώντων,
Ἐγειρον πάντας ἐκ φθορᾶς, ζωῆς μετόχους δεῖξον.
Πτεροῖς ὡς ἤρθης ὕμνων σου πρὸς οὐρανοῦ τὸ ὕψος,
Ῥᾶνον ἐκεῖθεν δαψιλῶς τῶν δωρεῶν τὸν ὄμβρον.
Ἐγκαίνισον τὸ Πνεῦμά μοι τὸ ἀγαθὸν καὶ θεῖον
Στῆσον νοός μου τὸ σαθρόν, κράτυνον ἐν αἰνέσι.
Βράβευσον ταῖς πρεσβείαις σου πταισμάτων μοι τὴν λύσιν,
Εἰρήνην τὴν βαθεῖαν τε καὶ ἔλεος τὸ μέγα.

Ἐψωσον κέρας τίμιον τῶν ὀρθοδόξων πάντων,
Ἐν νίκαις δὲ στεφάνωσον Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.
Ἐδωρ τῆς χάριτος ἠδὲ σαῖς ἰκεσίαις ῥᾶνον,
Πυρὸς σβέσον τὴν φλόγα μοι καὶ κάμινον πταισμάτων.
Ἐπίβλεπον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε μου τὴν θλίψιν,
Ῥοαῖς δακρῶν τε πικρῶν καὶ τῆς ψυχῆς ὀδύνην.
Ἦνίκα βήματι σταθῶ Κριτοῦ Δικαιοτάτου,
Μερίδος δεῖξον δεξιᾶς μέτοχον τῆς εὐκταίας.
Ὡς τοῦ Φωτὸς τοῦ ἀληθοῦς ἀκτὶς φαινοτάτη
Νυκτὸς ἐκ σκότους ῥῦσαι με, πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με.

